

עפ"ג (באר שבע) 15256-04-24 - מדינת ישראל נ' סלאח אלסאנע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו ביתן -
אב"ד
כבוד השופטת טל לחיאני שהם
כבוד השופט יואב עטר
המערערת:
נגד
המשיב:
מדינת ישראל
סלאח אלסאנע

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד איילת קדוש

המשיב ובא-כוחו, עו"ד אורי בן נתן

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום שהמשיב הודה בעובדותיו מתאר שבתאריך 26.02.23 בשעת בוקר, שוטרים הגיעו לזירת אירוע של קטטה המונית שבמהלכה התבצע ירי, בישוב לקייה. חלק מהשוטרים טיפלו בקטטה עצמה ואחרים עסקו בסגירת הזירה ואיסוף ממצאים לצרכי חקירה. בשלב מסוים הנאשם 1 - אחיו של המשיב, הגיע למקום והלך על הכביש בסמוך לסימון הממצאים בזירה. אחד השוטרים פנה אליו, הסביר לו שמדובר בזירה וביקש ממנו לעלות על המדרכה. הנאשם 1 התעלם מדברי השוטר, נצמד אליו והחל לאיים עליו ולאחר שהשוטר הודיע לו שהוא עצור, החל להשתולל, ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים וקילל אותם. תוך כדי ניסיון השוטרים להשתלט על הנאשם 1 בכח בעודו מתנגד למעצרו, המשיב הגיע למקום בריצה, צעק "למה אתם מרביצים לו" או מילים דומות, והיכה באגרופ בראש של אחד השוטרים שאחז בנאשם 1 וניסה לאוזקו. ומיד לאחר מכן המשיב נעצר על ידי השוטרים.

בטרם הטיעונים לעונש, שירות המבחן ערך תסקיר על המשיב בו צוינו בין היתר הדברים הבאים - המשיב בן 33, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. ללא עבר פלילי. סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. סיים לימודי פיזיותרפיה באיטליה אך טרם עבר את מבחני ההסמכה בארץ. מזה שבעה חודשים עובד בתחום הברזל. ביחס לעבירה, הודה בביצועה ולקח עליה אחריות חלקית. תיאר כי באותו היום הסיע את אחיו לאסוף את רכבו וכשהגיעו למקום הבחינו שהאזור חסום, ומספר דקות לאחר

עמוד 1

שאחיו ירד מהרכב הוא הבחין שמתנהל ויכוח בין אחיו לשוטרים, שבמהלכו השוטרים מנסים למנוע מאחיו להיכנס לשטח הסגור. המשיב יצא לכיוון השוטרים וניסה להתריע בפניהם שאחיו חולה לב, וזאת על מנת למנוע את מעצרו. ומשהשוטרים לא הקשיבו לו, הכה את השוטר. המשיב מסר שטעה במעשיו אך פעל מחשש למצבו הבריאותי של אחיו. טען כי הוא איננו נוהג באלימות, שלמד מטעותו ושלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם מפער בין הצגת המשיב את עצמו כדמות חיובית ונורמטיבית ובין דפוסי חשיבתו והתנהלותו. והעריך כי במצבי לחץ ותסכול המשיב עלול לפעול באלימות, ושקיים סיכון לביצוע עבירות אלימות בעתיד. משכך, המליץ להטיל על המשיב עונש מאסר בעבודות שירות.

המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ועתרה למקם את עונשו של המשיב בצמוד לרף התחתון של המתחם.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירה של תקיפת שוטרים; על מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שהפנה לפסיקה; ועל נסיבות ביצוע העבירה. וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 5 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. בקביעת העונש ההולם, בית המשפט ציין את הודאת המשיב, לקיחת האחריות שלו על מעשיו, והעובדה שאין לו עבר פלילי. ציין כי מצפיה בסרטון המתעד את האירוע (5/נ) עולה שמדובר בתקיפה מינורית שבאה על רקע רצון המשיב לסייע לאחיו ולא מעשה מתוכנן שנועד להתגרות בשוטרים. ובסופם של דברים הטיל על המשיב 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או ניסיון לעבור עבירות אלו. קנס בסך 3,000 או 20 ימי מאסר תחתיו, ופיצוי לשוטר שהוכה בסך 3,000 ₪.

מכאן הערעור.

המערערת טוענת שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט שגוי, והרף התחתון שלו אינו עומד

בהתאמה לסעיף העבירה הקובע עונש מינימום של חודש מאסר. טוענת שהמתחם שנקבע אינו משקף את שיקולי ההלימה. טוענת שבמסגרת קביעת המתחם, בית המשפט קבע נסיבות החורגות מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המשיב, ומתייחסת בהקשר זה לטענת המשיב אשר למצבו הרפואי של הנאשם 1, שבעטיו פעל כפי שפעל. טוענת שהעונש שהוטל על המשיב אינו משקף את הצורך בהרתעת היחיד- ובפרט אל מול התרשמות שירות המבחן מהמשיב ומקיומו של סיכון להישנות התנהגות אלימה, ואת הצורך בהרתעת הרבים. וטוענת שהעונש שהוטל אינו עולה בקנה אחד עם עונשו של הנאשם 1 שהורשע בעבירה קלה יותר של התנגדות למעצר, ונידון למאסר בפועל כימי מעצרו (26.02.23 - 05.03.23). והיא עותרת לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר ולהטיל על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המשיב סומך את ידיו על גזר הדין של הערכאה הדיונית ומבקש לדחות את הערעור.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו להתערב בתוצאות גזר הדין, תוך הטלת עונש מאסר בפועל על המשיב, אם כי לא לתקופה אליה עתרה המערערת.

היענות להוראות גורמי האכיפה המוסמכים היא הבסיס לקיומו של סדר ציבורי בחברה דמוקרטית. השוטר הוא שליח הציבור ויש לאפשר לו לבצע את עבודתו ללא הפרעה. לשם כך מוצדק בין היתר להטיל ענישה מתאימה על מי שמפריע לשוטר למלא את תפקידו וכל שכן על מי שתוקף שוטר בעת ביצוע תפקידו. עונש כזה מעביר מסר מתאים לשוטר ולאזרח כאחד. לראשון, המסר הוא שהחברה תומכת בשוטריה ומוקיעה מעשים של פגיעה בהם, ולאחרון המסר הוא שפגיעה בשוטרים כרוכה בתג מחיר עונשי משמעותי שגם בגללו יש להימנע ממנה.

עבירות כלפי שוטרים הם מהעבירות המעטות שנקבע להן עונש מאסר מזערי. העונש הקבוע לעבירת תקיפת שוטר בה הורשע המשיב הוא 3 שנות מאסר. ותקופת המאסר המזערית הקבועה לה היא חודש מאסר.

מדיניות הענישה בעבירות כלפי שוטרים היא של רצינות וחומרה.

לצד עמדה עקרונית זו, העונש הקונקרטי צריך להלום את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. וכידוע, ערכאת הערעור מתערבת בעונש שנקבע בערכאה הדיונית רק כאשר העונש חורג מאוד מהראוי.

מעובדות כתב האישום ומסרטוני מצלמות הגוף של השוטרים עולה שתקיפת המשיב את השוטר היתה בעת שאותו שוטר ושוטרים נוספים הפעילו כח על אחיו של המשיב, שנטען כי הוא חולה לב - ניתן לשמוע בסרטון המתעד את האירוע שהמשיב אומר "הוא חולה לב" "הוא חולה לב"; התקיפה התבטאה במכה אחת, שלא גרמה לפגיעה משמעותית בשוטר; והרושם הוא שהמשיב פעל תחת הרושם שאחיו נמצא בסכנה. עם זאת, לא ניתן להתעלם כי האירוע קרה בזמן ששוטרים מנסים לטפל בזירת ירי והצורך לטפל במשיב ובאחיו הפריע לשוטרים לבצע את מלאכתם.

חדשות לבקרים אנו נתקלים באירועים בהם שוטרים מגיעים לבצע את מלאכתם בהגנה על בטחון הציבור והם נאלצים להתמודד עם אזרחים הפועלים כלפיהם באופן אלים ובכך פוגעים במלאכתם.

אשר למשיב עצמו, המדובר באדם כבן 33, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר על יציבות תעסוקתית. הוא הודה במעשה ולקח עליו אחריות, אם כי שירות המבחן התרשם ממזעור

האירוע. הוא שהה במעצר כחודש ימים ולאחר מכן היה נתון תקופה נוספת במעצר באיזוק אלקטרוני. בשקלול כלל השיקולים שמנינו לעיל, מצאנו כי נסיבות המקרה מצדיקות אף ענישה מוחשית. עם זאת, לאור נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של המשיב, ניתן להסתפק בתקופת המעצר בה שהה המשיב שהיא אף עונש המאסר המינימלי הקבוע בחוק.

סוף דבר, אנו מקבלים את הערעור ומוסיפים לגזר הדין של בית משפט קמא רכיב נוסף -

חודש מאסר בפועל ממנו תנוכה תקופת מעצרו של המשיב. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינן.

**ניתן והודע היום י' תמוז
תשפ"ד, 16/07/2024
במעמד הנוכחים.**

אליהו ביתן, שופט בכיר
טל לחיאני שהם,
שופטת
יואב עטר, שופט